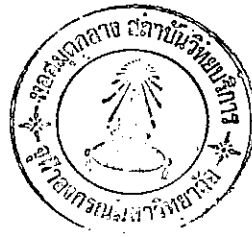

บรรณานุกรม

หนังสือ

คณิง ฤกษ์ชัย. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

_____. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ตริภังคาร, 2521.

จรัส อิศระ. คำบรรยายพระธรรมนูญศาลยุติธรรมและระบบตุลาการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2519.

ฉัตรดี ดิงคัมภีร์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอน 1. แก้ไขเพิ่มเติม พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จัดพิมพ์โดยสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2518.

_____. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอน 2. แก้ไขเพิ่มเติม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จัดพิมพ์โดยสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2517.

_____. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบัญชีเดินสะพัด ตัวเงิน. พระนคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2515.

_____. หนังสือคำพิพากษาฎีกา ปี พ.ศ. 2519. กรุงเทพฯ: จัดพิมพ์โดยเนติบัณฑิตยสภา, 2520.

เฉลิม ยงบุญเกิด. เช็ค กฎหมายและการปฏิบัติ. พระนคร: โรงพิมพ์เฟื่องนคร, 2510.

ชัยสิทธิ์ ตราอุธรรม. คำพิพากษาฎีกาใหม่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สุทธิแล้ววงการพิมพ์, 2523.

- บัญญัติ ลู่ยวะ. หนังสือคำพิพากษาฎีกา ปี พ.ศ. 2511. กรุงเทพฯ: จัดพิมพ์โดย
เนติบัณฑิตยสภา, 2512.
- ประเทือง กิรติบุตร. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- ประพัทธ์ ไม้เจริญ. หนังสือคำพิพากษาฎีกา (ย่อ) พุทธศักราช 2515 ตอน 6.
กรุงเทพฯ: จัดพิมพ์โดยคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.
- ประพันธ์ ทวีชัยแสง. คำอธิบายเช็ค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2517.
- ปิ่นทิพย์ ลู่จิตกุล. หนังสือคำพิพากษาฎีกา ปี พ.ศ. 2516. กรุงเทพฯ: จัดพิมพ์โดย
เนติบัณฑิตยสภา, 2517.
- มาโนช จรมาลี. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 3. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์บรรณาคม, 2520.
- ยิ่งศักดิ์ กฤษณะสินดา. คำพิพากษาฎีกา 2518-2519 (บางส่วน). กรุงเทพฯ: ศรีเพ็ญ
การพิมพ์, 2519.
- เริงธรรม สัตยสี. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค 4 อุทธรณ์-ฎีกา.
กรุงเทพฯ: จัดพิมพ์โดยสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2525.
- สง่า ดวงฉมพร. คำอธิบายเกี่ยวกับเช็ค การลอบส่วนและตัวเนนคดี. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แม่บ้านการเรือน, 2519.
- สงหมาย ตะละภู. บันทึกคำบรรยายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. ธนบุรี: โรงพิมพ์
แสงวงการพิมพ์, 2514.
- สัญญา ธรรมศักดิ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตอน 1. กรุงเทพฯ:
จัดพิมพ์โดยสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์.

สัญญา ธรรมศักดิ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตอน 2. กรุงเทพฯ :

จัดพิมพ์โดยสำนักศึกษาอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์.

สัมฤทธิ์ รัตนดารา. คำอธิบายเรื่องเช็ค. พระนคร : โรงพิมพ์ประเสริฐศิริ, 2507.

สุจริต ทวารลွ้ย. "คำนิยม" คำอธิบายเรื่องเช็ค (สัมฤทธิ์ รัตนดารา ผู้แต่ง).

พระนคร : โรงพิมพ์ประเสริฐศิริ, 2507.

สุธรรม ภัทราคม. กฎหมายลักษณะพยาน. ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์, 2519.

เสถียร ปราโมช, ม.ร.ว. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ว่าด้วย

ตัวเงิน. กรุงเทพฯ : จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์นิติบรรณาการ, 2514.

แสวง สุนทรกะสัมพ์. คำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค.

พระนคร : โรงพิมพ์แพรวพิทยา, 2508.

บทความวารสาร

โกเมน ภัทรภิรมย์. "ความผิดฐานรับเช็คไม่มีเงิน" วารสารบทบัญญัติ (2514) :

941-950.

_____ . "การล่อลวงคดีอาญาในประเทศฝรั่งเศส" วารสารอัยการนิเทศ (2513):

338-369.

ฉัตรดี ดิงค์ภักย์. "คำพิพากษากฎีกาและหมายเหตุ" วารสารบทบัญญัติ (2522) : 613-

616.

ไพฑูรย์ คงสมบูรณ์. "คำพิพากษากฎีกา" วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์ ฉบับที่ 1 (2523):

168.

- "ข้อหารือและคำตอบ" วารสารอัยการนิเทศน์ (2522) : 433-434. (ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน)
- "เช็ด" วารสารอัยการ (มิถุนายน 2524) : 62-63. (ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน)
- "ศาลมีอำนาจสั่งจำเลยในคดีเช็ดจำนวนไม่เกิน 50,000 บาทได้หรือไม่" วารสารทนาย
ความ (สิงหาคม 2522) : 54-56. (ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน)
- "ฎีกาวิเคราะห้" วารสารดุลพินิจ (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2524) : 154-157 (ไม่
ปรากฏชื่อผู้เขียน)
- "สถานที่เกิดเหตุคดีความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ด" วารสารอัยการ (กุมภาพันธ์ 2524) :
59. (ไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIBLIOGRAPHY

Books

- Black, Henry Campbell. Black's Law Dictionary. Fourth Edition.
St. Paul Minn: West Publishing Co., 1951.
- Radin, Max. Radin Law Dictionary. New York: Oceana Publications,
1955.
- Corpus Juris Secundum, Volume XI. Brooklyn N.Y.: The American Law
Book Co., 1938.
- Encyclopedie Dalloz. Droit Penal Tome I, A-C, Cheque, Rue Sofflat,
Paris, 1967.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

กฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับเชื้อค

1. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เชื้อค พ.ศ. 2497 และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 196
2. กฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับเชื้อคของประเทศฝรั่งเศส
3. กฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เชื้อคของมลรัฐเคนทักกี
4. กฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เชื้อคของสาธารณรัฐเกาหลี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ อันสืบที่ 2 และ 3 มีที่มาจากหนังสือเรื่อง "คำอธิบายกฎหมายเกี่ยวกับเชื้อค"
ของ พ.ต.อ. ล่งว่า ดวงอัมพร ฉบับพิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2519 หน้า 673-686

1. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497

และ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 196

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

พ.ศ. 2497

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร .

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2497

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ผู้ใด

- (1) ออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น
- (2) ออกเช็คโดยในขณะที่ออกไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้
- (3) ออกเช็คให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ในขณะที่ออกเช็คนั้น
- (4) ถอนเงินทั้งหมดหรือแต่บางส่วนออกจากบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็ค จนจำนวนเงินเหลือไม่เพียงพอที่จะใช้เงินตามเช็คนั้นได้ หรือ
- (5) ห้ามธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็คนั้นโดยเจตนาทุจริต

ถ้าธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินตามเช็คนั้น มีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่เกินสองเท่าของจำนวนเงินที่ระบุในเช็ค แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 4 ความผิดตามมาตรา 3 ให้ถือว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว

มาตรา 5 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 3 ได้นำเงินตามจำนวนในเช็คไปชำระแก่ผู้ทรงเช็คหรือแก่ธนาคาร เพื่อจ่ายเงินตามเช็คภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ธนาคารที่มีชื่อในเช็คบอกกล่าวให้ผู้ออกเช็คได้รับทราบว่าเป็นหนี้เป็นอันเลิกกันตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 71 ตอนที่ 64 ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2497)

หมายเหตุ:- มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัตินี้ได้ถูกยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ ตามความ
ในมาตรา 5 วรรคท้าย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 196 ข้อ 1 โปรดดู
ความในมาตรา 5 วรรคท้าย ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศของ คณะปฏิวัติ

ประกาศของ คณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 196

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า กฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ซึ่งได้รับเช็คไว้ในความครอบครองว่าจะได้รับเงินตามจำนวนที่ระบุไว้ในเช็ค และลามาารถลงโทษผู้กระทำความผิดฐานฉ้อโกง โดยอาศัยเช็คเป็นเครื่องมือได้แน่นอนรวดเร็วยิ่งขึ้น แต่ในทางปฏิบัติได้มีบุคคลบางจำพวก อาศัยกฎหมายดังกล่าว เป็นเครื่องมือในการบิบบังคับลูกหนี้ เป็นการไม่ชอบด้วยเจตนารมณ์ของกฎหมาย คณะปฏิวัติเห็นควรปรับปรุงวิธีการควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามกฎหมาย ดังกล่าว เป็นกรณีพิเศษแตกต่างจากการควบคุมผู้ต้องหาอื่น หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 5 การควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ถ้าจำนวนเงินที่ระบุในเช็คแต่ละฉบับหรือหลายฉบับรวมกันไม่เกินห้าหมื่นบาท ให้ควบคุมไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามคำให้การและที่ละรู้ตัวว่าเป็นใครและที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น

(2) ถ้าจำนวนเงินที่ระบุในเช็คแต่ละฉบับหรือหลายฉบับรวมกันเกินกว่าห้าหมื่นบาท การควบคุมผู้ต้องหาให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าผู้ต้องหาอื่นสาร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการสั่งปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือหลักประกันไม่เกินจำนวนเงินตามเช็ค

ในกรณีที่ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้กระทำความผิดกฎหมาย
อื่นด้วย ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 3 ได้นำเงินตามเช็คไปชำระแก่ผู้ทรงเช็ค
หรือแก่ธนาคารเพื่อจ่ายเงินตามเช็คภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้ทรงเช็คได้บอกกล่าวให้ผู้ออก
เช็คได้รับทราบว่าการธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงิน ให้คดีเป็นอันเลิกกันตามความหมายแห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา"

ข้อ 2. ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกควบคุม หรือต้องขังในชั้นสอบสวน หรือ
ในชั้นพิจารณาของศาลชั้นต้นอยู่ในวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ถ้าจำนวนเงินที่
ระบุในเช็คในคดีนั้นแต่ละฉบับหรือหลายฉบับรวมกันไม่เกินห้าหมื่นบาท ให้พนักงานสอบสวนหรือ
ศาลดำเนินการปล่อยตัวผู้ต้องหาหรือจำเลย ตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับ
นี้โดยมิชักช้า

ข้อ 3. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ 4. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 8 สิงหาคม พุทธศักราช 2515

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 123 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2515)

2. กฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับเช็คของประเทศฝรั่งเศส

รวบรวมและแปลโดย ดร. โกอเมน ภัทรภิรมย์

Decret loi du 30 octobre 1935 แก้ไขเพิ่มเติมโดย Decret loi du 24 mai 1938 และ Loi du 11 fevrier 1951

Article 66 Est passible des peines de l'escroquerie, prononcées par l'article 405, paragraphel, ^{er} du Code pénal, sans que l'amende puisse être inférieure au montant du cheque ou de l'insuffisance:-- Celui qui, de mauvaise foi, a, soit émis un cheque sans provision préalable et disponible ou avec une provision inférieure au montant du cheque, soit retiré, après l'émission, tout ou partie de la provision, soit fait défense au tiré de payer:-- Celui qui, en connaissance de cause, a accepté de recevoir un cheque émis dans les conditions visées a l'alinéa précédent.

คำแปลกฎหมายของประเทศฝรั่งเศส

กฎหมายลงวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 1935 แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎหมายลงวันที่ 24 พฤษภาคม ค.ศ. 1938 และกฎหมายลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1951

"มาตรา 66 ผู้ใดโดยเจตนาไม่สุจริต ออกเช็คโดยไม่มีเงินในบัญชีธนาคารอันจะพึงให้ใช้เงินได้ก่อนแล้ว หรือออกเช็คโดยมีเงินในบัญชีอยู่น้อยกว่าจำนวนเงินในเช็ค หรือออกเช็คแล้วถอนเงินทั้งหมดหรือแต่บางส่วนออกไปเสีย หรือห้ามการจ่ายเงิน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับความผิดฐานฉ้อโกง ตามมาตรา 405 วรรคแรก แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่ทั้งนี้โทษปรับจะต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินในเช็ค หรือจำนวนเงินที่ไม่สามารถจ่ายตามเช็คนั้น

ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้ว ยอมรับเช็คซึ่งออกตามความในวรรคก่อนต้องระวางโทษ

เช่นเดียวกัน ฯลฯ"

3. กฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เงินของมลรัฐเคนทักกี ประเทศสหรัฐอเมริกา
รวบรวมและแปลโดยท่านศาสตราจารย์ สิตติ ดิงคัมภีร์

CRIMINAL LAW

OF

KENTUCKY

Annotated

Including the New

Kentucky Penal Code

With Commentary

Complete to January 1, 1975

Commonwealth of Kentucky

Department of Justice

KENTUCKY PENAL CODE

514.040 Theft by deception (p. 764-765)

(1) A person is guilty of theft by deception when he obtains property of another by deception with intent to deprive him thereof. A person deceives when he intentionally:

(a) Creates or reinforces a false impression, including false impressions as to law, value, intention or other state of mind; or

(b) Prevents another from acquiring information which would affect his judgment of a transaction; or

(c) Fails to correct a false impression which the deceiver previously created or reinforced or which the deceiver knows to be influencing another to whom he stands in a fiduciary or confidential relationship; or

(d) Fails to disclose a known lien, adverse claim or other legal impediment to the enjoyment of property which he transfers or encumbers in consideration for the property obtained, whether such impediment is or is not valid or is or is not a matter of official record; or

(e) Issues or passes a check or similar sight order for the payment of money, knowing that it will not be honored by the drawee.

(2) The term "deceive" does not, however, include falsity as to matters having no pecuniary significance or puffing by statements unlikely to deceive ordinary persons in the group addressed.

(3) Deception as to a person's intention to perform a promise shall not be inferred from the fact alone that he did not subsequently perform the promise.

(4) For the purposes of subsection (1), an issuer of a check or similar sight order for the payment of money is presumed to know that the check or order, other than a postdated check or order, would not be paid, if:

(a) The issuer had no account with the drawee at the time the check or order was issued; or

(b) Payment was refused by the drawee for lack of funds, upon presentation within thirty days after issue, and the issuer failed to make good within ten days after receiving notice of that refusal.

(5) Theft by deception is a Class A misdemeanor unless the value of the property is \$ 100 or more, in which case it is a Class D felony.

532.020 Designation of offenses (p. 850)

(1) Any offense defined outside this code for which a law outside this code provides a sentence to a term of imprisonment in the state penitentiary or reformatory for:

(a) At least one but not more than five years shall be deemed a Class D felony;

(b) At least five but not more than ten years shall be deemed a Class C felony;

(c) At least ten but not more than twenty years shall be deemed a Class B felony;

(d) For twenty or more years shall be deemed a Class A felony.

(2) Any offense defined outside this code for which a law outside this code provides a sentence to a definite term of

imprisonment with a maximum which falls between ninety days and twelve months shall be deemed a Class A misdemeanor.

(3) Any offense defined outside this code for which a law outside this code provides a sentence to a definite term of imprisonment with a maximum of less than ninety days shall be deemed a Class B misdemeanor.

(4) Any offense defined outside this code for which a law outside this code provides a sentence to a fine but no term of imprisonment shall be deemed a violation.

532.060 Sentence of imprisonment for felony (p. 851)

(1) A sentence of imprisonment for a felony shall be an indeterminate sentence, the maximum of which shall be fixed within the limits provided by subsection (2), and subject to modification by the trial judge pursuant to KRS 532.070.

(2) The authorized maximum terms of imprisonment for felonies are:

(a) For a Class A felony, not less than twenty years nor more than life imprisonment;

(b) For a Class B felony, not less than ten years nor more than twenty years;

(c) For a Class C felony, not less than five years nor more than ten years; and

(d) For a Class D felony, not less than one year nor more than five years.

(3) The actual time of release within the maximum established by subsection (1), or as modified pursuant to KRS 532.070, shall be determined under procedures established elsewhere by law.

532.070 Court modification of felony sentence (p. 852)

(1) When a sentence of imprisonment for a felony is fixed by a jury pursuant to KRS 532.060 and the trial court, having regard to the nature and circumstances of the crime and to the history and character of the defendant, is of the opinion that a sentence of imprisonment is necessary but that the maximum term fixed by the jury is unduly harsh, the court may modify that sentence and fixed a maximum term within the limits provided in KRS 532.060 for the offense for which the defendant presently stands convicted.

(2) When a sentence of imprisonment for a Class D felony is fixed by a jury pursuant to KRS 532.060 and the trial court, having regard to the nature and circumstances of the crime and to the history and character of the defendant, is of the opinion that a sentence of imprisonment is necessary but that it would be unduly harsh to impose such a sentence, the court may sentence the defendant to a definite term of imprisonment in a country or a regional correctional institution for a term of one year or less.

532.090 Sentence of imprisonment for misdemeanor (p. 856)

A sentence of imprisonment for a misdemeanor shall be a definite term and shall be fixed within the following maximum limitations:

(1) For a Class A misdemeanor, the term shall not exceed twelve months; and

(2) For a Class B misdemeanor, the term shall not exceed ninety days.

534.030 Fines for felonies (p. 864-865)

(1) Except as otherwise provided for an offense defined outside this code, a person who has been convicted of any felony and granted a sentence of probation or conditional discharge may be sentenced to pay a fine in an amount not to exceed \$ 10,000 or double his gain from commission of the offense, whichever is the greater.

(2) In determining the amount and method of paying a fine for commission of a felony, the court shall consider, among others, the following factors:

(a) The defendant's ability to pay the amount of the fine;

(b) The hardship likely to be imposed on the defendant's dependents by the amount of the fine and the time and

method of paying it;

(c) The impact the amount of the fine will have on the defendant's ability to make reparation or restitution to the victim; and

(d) The amount of the defendant's gain, if any, derived from the commission of the offense.

(3) When a defendant is convicted of two or more felonies committed through a single act and is sentenced to fines pursuant to subsection (1), the aggregate amount of such fines shall not exceed \$ 10,000 or double the amount of the defendant's gain from commission of the offenses, whichever is the greater.

(4) This section does not apply to a corporation.

534.040 Fines for misdemeanors and violations (p. 865-866)

(1) Fines and imprisonment for misdemeanors shall not be mutually exclusive. In any case where imprisonment is authorized a fine may be levied in addition to the imprisonment or a fine may be levied as an alternative to imprisonment. Similarly, a fine may be levied in lieu of imprisonment. Whether or not the fine is to be levied as the sole penalty or as an additional or alternative penalty shall be in the discretion of the judge or jury as the case may be. If the trial is by jury then the jury shall have the discretion. This rule shall apply in all cases where a fine is not the exclusive penalty authorized by law.

(2) Except as otherwise provided for an offense defined outside this code, a person who has been convicted of any offense other than a felony may be sentenced to pay a fine in an amount not to exceed;

- (a) For a Class A misdemeanor, \$ 500; or
- (b) For a Class B misdemeanor, \$ 250; or
- (c) For a violation, \$ 250.

(3) This section does not apply to a corporation.

534.050 Fines against corporations (p. 866)

(1) For an offense defined in this code a corporation convicted of an offense may be sentenced to pay a fine in an amount not to exceed:

- (a) For a felony of any class, \$ 20,000; or
- (b) For a class A misdemeanor, \$ 10,000; or
- (c) For a class B misdemeanor, \$ 5,000; or
- (d) For a violation, \$ 500; or
- (e) Double the amount of the defendant's gain from commission of the offense, whichever is the greater.

(2) For an offense defined outside this code for which no special corporate fine is specified, a corporation convicted of an offense may be sentenced to pay a fine in an amount not to exceed:

- (a) \$ 20,000, if the offense when committed by an individual has an authorized term of imprisonment in the

penitentiary; or

(b) \$ 10,000, if the offense when committed by an individual has an authorized term of imprisonment of not less than ninety days nor more than twelve months; or

(c) \$ 5,000, if the offense when committed by an individual has an authorized term of imprisonment of less than ninety days; or

(d) \$ 500, if the offense when committed by an individual has no authorized term of imprisonment; or

(e) Double the amount of the defendant's gain from commission of the offense, whichever is the greater.

(3) For an offense defined outside this code for which a special corporate fine is specified, a corporation convicted of the offense may be sentenced to pay a fine in the amount specified in the law that defines the offense.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฎหมายอาญา

ของ

คนทักกี

มีหมายเหตุ

รวมประมวลกฎหมายอาญา คนทักกีฉบับใหม่

พร้อมด้วยคำอธิบาย

สมบูรณ์ถึง 1 มกราคม 1975

มลรัฐ คนทักกี

กระทรวงยุติธรรม

คำแปลประมวลกฎหมายอาญาของมลรัฐ คนทักกี

514.040 สักทรัพย์โดยการหลอกลวง (หน้า 764-765)

(1) บุคคลมีความผิดฐานสักทรัพย์โดยการหลอกลวง เมื่อผู้นั้นได้ทรัพย์สินของผู้อื่นมาโดยการหลอกลวงด้วยเจตนา เอาทรัพย์สินนั้นไปจากผู้นั้น บุคคลทำการหลอกลวงเมื่อกระทำการต่อไปนี้โดยเจตนา

(ก) ก่อให้เกิดหรือส่งเสริมให้เข้าใจผิด รวมทั้งความเข้าใจผิดในข้อกำหนดมูลค่า เจตนา หรือภาวะแห่งสินในอย่างอื่น หรือ

(ข) ชัดขวางมิให้ผู้อื่นได้รับทราบข้อความ อันเป็นการทำให้เสื่อมเสียแก่การวินิจฉัยในการทำการอันหนึ่ง หรือ

(ค) ละเลยไม่บอกแก่ความเข้าใจผิดซึ่งผู้หลอกลวงได้เคยก่อให้เกิดหรือส่งเสริมไว้ก่อน หรือซึ่งผู้หลอกลวงรู้ว่าตนได้ทำให้เกิดผลเช่นนี้แก่ผู้ที่ตนทำการแทนหรือได้รับความไว้วางใจ หรือ

(ง) ละเลยไม่เปิดเผยข้อเท็จจริงที่ตนโอนไปเป็นการตอบแทนทรัพย์สินที่ได้มานั้นว่าทรัพย์สินที่ตนโอนไปนั้นได้เป็นสหสัมพันธ์กัน มิฉะนั้นเรียกหรือมีข้อที่เป็นการ

เสื่อมเสียแก่การไปทรัพย์สินนั้น ไม่ว่าข้อที่เป็นการเสื่อมเสียนั้นสมบูรณ์หรือไม่สมบูรณ์ หรือได้จดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานหรือไม่ได้จดทะเบียน หรือ

(๑) ออกหรือโอนเช็คหรือคำสั่งทำนองเดียวกันให้จ่ายเงินเมื่อได้เห็น โดยรู้
ว่าผู้จ่ายจะไม่จ่ายเงินตามคำสั่งนั้น

(๒) อย่างไรก็ดี คำว่า "หลอกลวง" ไม่หมายความว่ารวมถึงความเท็จในเรื่องที่
ไม่มีความสำคัญเป็นราคาเงิน หรือเป็นข้อความโอ้อวดอันไม่น่าจะหลอกลวงบุคคลธรรมดาใน
หมู่เดียวกับคนที่ผู้หลอกลวงกล่าวข้อความแก่เขา เช่นนั้นได้

(๓) การหลอกลวงว่าบุคคลมีเจตนาจะทำการตามคำสั่งนั้น จะอนุมานเอาแต่เพียง
จากการที่ผู้รับไม่ทำตามคำสั่งนั้นในเวลาต่อมาเท่านั้นไม่ได้

(๔) เพื่อประโยชน์ของ (๑) ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ออกเช็คหรือคำสั่งทำนอง
เดียวกันให้จ่ายเงินเมื่อได้เห็น รู้ว่าเช็คหรือคำสั่งนั้นจะไม่มีผลการจ่ายเงิน นอกจากเช็คหรือ
คำสั่งที่ลงวันล่วงหน้า ถ้า

(ก) ผู้ออกเช็คไม่มีบัญชีกับผู้จ่ายในเวลาออกเช็คหรือคำสั่งนั้น หรือ

(ข) ผู้จ่ายปฏิเสธการจ่ายเงิน เพราะไม่มีเงินในบัญชี เมื่อได้ยื่นเช็คภายใน
30 วันหลังจากออกเช็ค และผู้ออกเช็คละเลยไม่ชำระเงินภายใน 10 วัน จากที่ได้รับบริการ
บอกกล่าวการไม่ใช้เงินนั้น

(๕) การสักรหัสโดยการหลอกลวงเป็นความผิด misdemeanor ชั้น A เว้น
แต่ทรัพย์สินมีราคา \$ 100 หรือกว่านั้น ในกรณีนี้เป็นความผิด felony ชั้น D

532.020 การกำหนดความผิด (หน้า 850)

(๑) ความผิดใด ๆ ที่นิยามไว้ในนอกประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งกฎหมายนอกประมวล
กฎหมายนี้กำหนดระวางโทษจำคุกในเรือนจำของรัฐ หรือในสถานกักขังเป็นเวลา

- (ก) อย่างต่ำ 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี ให้ถือเป็น felony ชั้น D
- (ข) อย่างต่ำ 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี ให้ถือเป็น felony ชั้น C
- (ค) อย่างต่ำ 10 ปี แต่ไม่เกิน 20 ปี ให้ถือเป็น felony ชั้น B
- (ง) สำหรับ 20 ปี หรือกว่านั้นขึ้นไป ให้ถือเป็น felony ชั้น A

(2) ความผิดใด ๆ ที่นิยามไว้ในนอกประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งกฎหมายนอกประมวลกฎหมายนี้ กำหนดระวางโทษจำคุกโดยจำคุกอย่างสูง ระหว่าง 90 วันถึง 12 เดือน ให้ถือเป็น misdemeanor ชั้น A

(3) ความผิดใด ๆ ที่นิยามไว้ในนอกประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งกฎหมายนอกประมวลกฎหมายนี้กำหนดระวางโทษจำคุก โดยจำคุกอย่างสูงต่ำกว่า 90 วัน ให้ถือเป็น misdemeanor ชั้น B

(4) ความผิดใด ๆ ที่นิยามไว้ในนอกประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งกฎหมายนอกประมวลกฎหมายนี้กำหนดระวางโทษปรับ แต่ไม่มีโทษจำคุก ให้ถือเป็น violation

532.060 ระวางโทษจำคุกสำหรับ felony (หน้า 851)

(1) ระวางโทษจำคุกสำหรับ felony จะเป็นคำพิพากษาลงโทษโดยไม่จำคุก ซึ่งอย่างสูงจะกำหนดไม่เกินระวางโทษใน (2) ซึ่งผู้พิพากษาที่พิจารณาคดีนั้นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตาม พ.ร.บ. แก้ไข 532.070

(2) ระวางโทษจำคุกอย่างสูงสำหรับ

- (ก) ชั้น A ไม่ต่ำกว่า 20 ปี ไม่เกินจำคุกตลอดชีวิต
- (ข) ชั้น B ไม่ต่ำกว่า 10 ปี ไม่เกิน 20 ปี
- (ค) ชั้น C ไม่ต่ำกว่า 5 ปี ไม่เกิน 10 ปี
- (ง) ชั้น D ไม่ต่ำกว่า 1 ปี ไม่เกิน 5 ปี

(3) การปล่อยตัวจริง ๆ ภายในอัตราชั้นสูง ตาม (1) หรือที่เปลี่ยนแปลงตาม พ.ร.บ. แก้อัย 532.070 ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยวิธีพิจารณา

532.070 การเปลี่ยนโทษที่ศาลได้พิพากษาในความผิด felony (หน้า 852)

(1) เมื่อโทษจำคุกในความผิด felony ได้กำหนดโดยคณะลูกขุนตามกฎหมายอาญา เคนท์ทักกีย์ 532.060 และศาลชั้นต้นที่พิจารณาคดีได้พิจารณาถึงสภาพและพฤติการณ์ของความผิด ประวัติและนิสัยของจำเลยแล้ว เห็นว่าจำเลยจำเป็นต้องกำหนดโทษจำคุก แต่โทษอย่างสูงที่คณะลูกขุนกำหนดสูงเกินสมควร ศาลอาจเปลี่ยนโทษนั้นโดยกำหนดชั้นสูงภายในขอบเขตที่กฎหมายอาญา เคนท์ทักกีย์ 532.060 กำหนดไว้สำหรับความผิดซึ่งจำเลยได้ถูกพิพากษาลงโทษอยู่

(2) เมื่อโทษจำคุกในความผิดชั้น D ได้กำหนดโดยคณะลูกขุนตามกฎหมายอาญา เคนท์ทักกีย์ 532.060 และศาลชั้นต้นผู้พิจารณาคดีได้พิจารณาถึงสภาพและพฤติการณ์ของความผิด ประวัติและนิสัยของจำเลยแล้ว เห็นว่าจำเลยจำเป็นต้องกำหนดโทษจำคุก แต่การลงโทษจำคุกเช่นนั้นแรงเกินควร ศาลอาจลงโทษจำคุกที่กำหนดแน่นอนในทัณฑสถานของท้องถิ่นเป็นเวลา 1 ปี หรือต่ำกว่าก็ได้

532.090 ระยะเวลาโทษจำคุกสำหรับ misdemeanor (หน้า 856)

กำหนดระยะเวลาโทษจำคุกสำหรับ misdemeanor ต้องจำกัดและกำหนดอย่างสูง

ดังนี้

(1) ชั้น A ไม่เกิน 12 เดือน

(2) ชั้น B ไม่เกิน 90 วัน

534.030 โทษปรับสำหรับ felonies (หน้า 864-865)

(1) เว้นแต่ได้มีบัญญัติไว้สำหรับความผิดนอกประมวลกฎหมายนี้ บุคคลผู้ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิด felony และได้รับการลงโทษหรือปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไข อาจถูก

พิพากษาให้ปรับไม่เกิน \$ 10,000 หรือ 2 เท่าของจำนวนที่ผู้นั้นได้ประโยชน์จากการกระทำผิดของเขา แล้วแต่จำนวนไหนจะสูงกว่า

(2) ในการกำหนดจำนวนค่าปรับ และวิธีชำระค่าปรับในความผิด felony

นอกจากพิจารณาพฤติการณ์อื่นแล้ว ศาลพิจารณาสถานการณ์เหล่านี้ด้วย

(ก) ความสามารถของจำเลยที่จะชำระค่าปรับ

(ข) ความยากลำบากที่จะเกิดแก่ผู้ที่ต้องพียงจำเลย เพราะต้องเสียค่าปรับตามจำนวน เวลาและวิธีชำระค่าปรับ

(ค) จำนวนค่าปรับจะกระทบกระเทือนถึงความสามารถของจำเลยในการใช้จ่ายเสียหายแก่ผู้เสียหายเพียงใด และ

(ง) จำนวนที่จำเลยได้ประโยชน์ ถ้าหากมี จากการกระทำผิด

(3) ถ้าจำเลยทำผิด felony 2 ฐาน หรือกว่านั้นโดยการกระทำกรรมเดียว และถูกลงโทษปรับตาม (1) จำนวนค่าปรับรวมกันต้องไม่เกิน \$ 10,000 หรือ 2 เท่าของประโยชน์ที่จำเลยได้รับจากการกระทำผิด แล้วแต่จำนวนไหนจะสูงกว่า

(4) บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่นิติบุคคล

534.040 โทษปรับสำหรับ misdemeanor และ violation (หน้า 865-866)

(1) โทษปรับและค่าคุกสำหรับ misdemeanor จะไม่สบล้างซึ่งกันและกันกรณีที่จำคุกได้ ก็อาจปรับด้วยก็ได้ หรือจะลงโทษปรับหรือจำคุกก็ได้โทษปรับใช้ลงแทนโทษจำคุกก็ได้จะลงโทษปรับสถานเดียว ทั้งจำทั้งปรับ หรือแทนโทษจำคุกเป็นเรื่องอยู่ในดุลยพินิจของผู้พิพากษาหรือลูกขุนแล้วแต่กรณี ถ้าพิจารณาคดีโดยลูกขุน ดุลยพินิจนี้เป็นของลูกขุน บทบัญญัตินี้ใช้ในกรณีที่กฎหมายมิได้บังคับให้ลงโทษปรับสถานเดียว

(2) เว้นแต่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในกฎหมายอื่นนอกประมวลกฎหมายนี้ บุคคลผู้ถูกลงโทษในความผิดอื่นนอกจาก felony อาจถูกพิพากษาให้ปรับเป็นจำนวนไม่เกินต่อไปนี้

- (ก) สำหรับ misdemeanor ชั้น A \$ 500 หรือ
 - (ข) สำหรับ misdemeanor ชั้น B \$ 250 หรือ
 - (ค) สำหรับ violation \$ 250
- (3) บทบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่นิติบุคคล

534.050 โทษปรับนิติบุคคล (หน้า 866)

(1) สำหรับความผิดที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้ นิติบุคคลที่กระทำความผิดอาจถูก
ลงโทษปรับไม่เกินจำนวนต่อไปนี้

- (ก) สำหรับ felony ไม่ว่าชั้นใด ๆ \$ 20,000
- (ข) สำหรับ misdemeanor ชั้น A \$ 10,000
- (ค) สำหรับ misdemeanor ชั้น B \$ 5,000
- (ง) สำหรับ violation \$ 500 หรือ

(จ) 2 เท่าของจำนวนที่จำเลยได้ประโยชน์จากการกระทำความผิดแล้วแต่
จำนวนไหนสูงกว่า

(2) สำหรับความผิดที่กำหนดนอกประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งไม่มีบทบัญญัติกำหนดโทษ
ปรับโดยเฉพาะ นิติบุคคลที่ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิดอาจถูกลงโทษปรับไม่เกินจำนวนต่อไปนี้

(ก) \$ 20,000 ถ้าความผิดนั้นหากบุคคลธรรมดากระทำให้ระวางโทษจำคุกใน
เรือนจำ

(ข) \$ 10,000 ถ้าความผิดนั้นบุคคลธรรมดากระทำให้มีระวางโทษจำคุกไม่ต่ำกว่า
กว่า 90 วัน ไม่เกิน 12 เดือน หรือ

(ค) \$ 5,000 ถ้าความผิดนั้นคนธรรมดากระทำให้มีระวางโทษจำคุกต่ำกว่า
90 วัน หรือ

(ง) \$ 500 ถ้าความผิดนั้นคนธรรมดากระทำให้ไม่มีระวางโทษจำคุก หรือ

(จ) 2 เท่าของจำนวนที่จำเลยได้ประโยชน์จากการกระทำความผิดแล้วแต่จำนวนใด

สูงกว่า

(3) สำหรับความผิดที่กำหนดนอกประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งมีบัญญัติระวางโทษปรับ
นิติบุคคลไว้โดยเฉพาะ นิติบุคคลที่กระทำความผิดอาชญากรรมให้ปรับตามจำนวนที่กำหนดใน
กฎหมายที่กำหนดความผิดนั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. กฎหมายว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คของสาธารณรัฐเกาหลี

ILLICIT CHECK CONTROL ACT

Law No. 645, Promulgated on July 3, 1961

Amended by Law No. 1747, February 26, 1966

ARTICLE 1. (Purpose) The purpose of this Act is to control and punish the issuance of illicit checks, etc. and thereby the safety of the economic life of the people may be guaranteed and the function of checks as a negotiable instrument may be safeguarded.

ARTICLE 2. (Criminal Responsibility of the Drawer of an Illicit Check) (1) Any person who draws or prepares one of the following illicit checks shall be punished by imprisonment at hard labor for not longer than five (5) years or by a fine of not more than tenfold of the face value of the check:

1. A check issued in the name of a fictitious person;
2. A check issued without a check contract with a banking institution (including post office) or issued after a disposition of suspension of bank transactions has been taken by a banking institution;
3. A check issued bearing a signature or name and a seal different from those registered at the banking institution; and

(2) The provision of the foregoing paragraph shall also apply in case where a person who has drawn or prepared a check

fails to honor the check on the specified date of presentation due to shortage of deposits, or a disposition of suspension of bank transactions, or dissolution for the future of a check contract.

(3) Any person who commits the crime mentioned in the foregoing paragraph by mistake shall be punished by imprisonment for not longer than three (3) years or by a fine of not more than fivefold of the face value of the check.

ARTICLE 3. (Criminal Responsibility of a Juridical Person, Organization, etc.) (1) If, in the case of the foregoing article, the drawer is a juridical person or any other organization, the representative stated in the check or the person who has prepared the check shall be punished, and the juridical person or the organization shall be punished by a fine mentioned in the foregoing article.

(2) In case a proxy has drawn a check, not only the principal person but also his proxy shall be punished.

ARTICLE 4. (Criminal Responsibility of a False Reporter). Any person who has filed a false report to a banking institution with an intention of evading payment of the amount prescribed on the check or a disposition of suspension of bank transactions shall be punished by imprisonment at hard labor for not longer than ten (10) years or by a fine of not more than 20,000 won.

ARTICLE 5. (Criminal Responsibility of Forger or Modifier).

The person who has forged or modified a check shall be punished by imprisonment at hard labor of decided term for not less than one (1) year or by a fine corresponding to not more than tenfold of the face value of the check.

ARTICLE 6. (Exception to Code of Criminal Procedure). In

case a sentence of fine has been pronounced under this Act, a ruling for provisional payment pursuant to the provision of Article 334, paragraph 1 of the Code of Criminal Procedure, and the accused shall be held under detention, irrespective of the provisions of Article 331 of the Code of Criminal Procedure, until such time as the relevant fine has been provisionally paid.

ARTICLE 7. (Obligation of Banking Institution to Accuse).

(1) If any person engaged in the operation of a banking institution detects a check prescribed in Article 2, 3 and 5 in the course of his duties, he shall make accusation to the investigation agency within 48 hours.

(2) In case of failure of accusation, the person mentioned in the foregoing paragraph shall be punished by a fine of not more than 100,000 won.

ADDENDUM

This Act shall be effective on and after September 1, 1961.

ADDENDUM (February 26, 1966)

This Act shall be effective on and after the date of its promulgation.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข .

ตัวอย่างคำฟ้อง

- ตัวอย่างที่ 1 คำฟ้องจำเลยคนเดียวกระทำผิดกรรมเดียว
- ตัวอย่างที่ 2 คำฟ้องจำเลยคนเดียวกระทำผิดหลายกรรม
- ตัวอย่างที่ 3 คำฟ้องจำเลยหลายคนกระทำผิดหลายกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. คำฟ้องค่าเสียหายคดีความผิดอาญา

๐ (๔)
คำฟ้อง

อากร
แสกมบี้

รับทราบ
[Signature]

คดีหมายเลขดำที่ 1147 / ๒๕ 24

ศาล แขวงพระนครเหนือ

วันที่ 23 เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕ 24

ความ อาญา

นายสามารถ ปาณะสิทธิ์ โจทก์

ระหว่าง

นางมณฑา สิคอกบวบ จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497

จำนวนทุนทรัพย์ บาท - - - - - สตางค์

ข้าพเจ้า นายสามารถ ปาณะสิทธิ์

โจทก์

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง เกิดวันที่ -

เดือน - พ.ศ. - อายุ 30 ปี อยู่บ้านเลขที่ 3 หมู่ที่ -

ถนน ปทุมวัน ตรอก/ซอย - ใกล้เคียง - ตำบล/แขวง บางปรอก

อำเภอ/เขต เมือง จังหวัด ปทุมธานี โทรศัพท์ -

ขอยื่นฟ้อง นางมณฑา สิคอกบวบ

จำเลย

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง

อยู่บ้านเลขที่ 41 หมู่ที่ - ถนน สุขุมสาร

ตรอก/ซอย อินทามาระ ใกล้เคียง - ตำบล/แขวง หัวขวาง

อำเภอ/เขต หัวขวาง จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ -

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑ จำเลยโดยเจตนาได้กระทำความผิดกฎหมาย กล่าวคือ จำเลยได้ลงลายมือชื่อ

ส่งจ่ายเช็คธนาคารกสิกรไทยจำกัด สาขาถนนรางน้ำ เลขที่เช็ค 9824487 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2523

ส่งจ่ายเงินจำนวน 7,145 บาท เพื่อชำระหนี้แก่โจทก์ โจทก์จึงเป็นผู้ทรงเช็คฉบับดังกล่าวนี้โดยชอบด้วยกฎหมาย

หมายเหตุ ในข้อกล่าวหาเรียกชดเชยดอกเบี้ยอันมีวัตถุประสงค์ให้เสียชื่อเสียงและชื่อเสียงอันดีงามของโจทก์ให้แก่สังคม

ครับเมื่อก่อนกำหนดชำระเงินแล้ว โจทก์ได้นำเช็คขึ้นไปยังธนาคารกสิกรไทยจำกัด สาขาถนนรางน้ำ

เพื่อขอรับเงินตามเช็ค แต่ปรากฏว่ารับเงินไม่ได้ เพราะธนาคารกสิกรไทยจำกัด สาขาถนนรางน้ำได้ปฏิเสธ

การจ่ายเงินตามเช็ค โดยให้เหตุผลว่า "ไปรษณีย์ค้ำผู้สั่งจ่าย" เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2523 เวลากลางวัน

ดังนี้เพราะจำเลยออกเช็คโดยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คหรือออกเช็คโดยไม่มีเงินอยู่ในบัญชี

อันจะพึงให้ใช้เงินได้ตามเช็ค หรือออกเช็คโดยให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีอันจะพึง

ให้ใช้เงินได้ในขณะที่ออกเช็คขึ้น หรือถอนเงินทั้งหมดหรือแค่บางส่วนออกจากบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็ค

จนเหลือจำนวนไม่เพียงพอที่จะใช้เงินตามเช็คขึ้นได้ หรือห้ามธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็คขึ้นโดยเจตนาทุจริต

ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย โจทก์ได้ติดต่อทางทนายจำเลยแล้ว จำเลยไม่ชำระ โจทก์จึงต้องฟ้องคดี

เหตุเกิดเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2523 เวลากลางวัน ที่ธนาคารกสิกรไทยจำกัด สาขาถนนรางน้ำ

แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

โจทก์ไม่ได้อธิบายต่อเจ้าพนักงาน เพราะประสงค์จะฟ้องคดีเอง

ความผิดแล้วแต่จะไป

ศูนย์วิทยุโทรพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(๖)

คำขอท้ายคำฟ้องอาญา

อากร
แสกนบี

การที่จำเลยได้กระทำตามข้อความที่กล่าวมาในคำฟ้องนั้น ข้าพเจ้าถือว่า
เป็นความผิดต่อกฎหมาย และบทมาตราดังนี้ คือ _____

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พุทธศักราช 2497 มาตรา 3

/ได้ส่วนมูลฟ้องและ

ขอศาลได้ออกหมาย _____ นิก _____ จำเลยมาพิจารณาคดีพิพากษาลงโทษ
ตามกฎหมาย และขอให้ศาลสั่งและบังคับจำเลยตามคำขอต่อไปนี้

๑. _____

๒. _____

๓. _____

๔. _____

ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาคำฟ้องโดยข้อความถูกต้องเป็นอย่างเดียวกัน มาด้วย

หนึ่ง ฉบับ และรอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอฟังถือว่าทราบแล้ว

(ลงชื่อ) นายสามารถ ปาณะสิทธิ์ โจทก์

(พริก)

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายเอกศักดิ์ คำสุระ ทนายความใบอนุญาตที่ 609/2521
 อยู่บ้านเลขที่ 64/42 ถนน ทลโยธิน
 ตรอก/ซอย 57 ใกล้เคียง -
 ตำบล/แขวง - อำเภอ/เขต บางเขน จังหวัด กรุงเทพมหานคร
 เป็นผู้เรียง /พิมพ์

(ลงชื่อ) นายเอกศักดิ์ คำสุระ

ผู้เรียง/พิมพ์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า
 อยู่บ้านเลขที่ ถนน
 ตรอก/ซอย ใกล้เคียง
 ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด
 เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ผู้เขียนหรือพิมพ์

โจทก์ไต่ถามขออำนาจให้ นายสุเมธ ศรีสุวรรณพูนกร เป็นผู้ฟ้องและดำเป็นคดีแทนโจทก์ ปรากฏ

ตามภาพถ่ายหนังสือมอบอำนาจท้ายฟ้องหมายเลข 2

ข้อ 2. จำเลยโดยเจตนาได้กระทำความผิดกฎหมายนอกราชการรวมทั้งการกระทำความผิดอื่น ๆ

ซึ่งจ่ายเช็ค ธนาคารกรุงไทย สาขาบางรัก แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ฉบับ คือ -

ฉบับที่ 1 หมายเลขเช็ค 794144 ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2522 จำนวนเงิน -25,400.-บาท

ฉบับที่ 2 หมายเลขเช็ค 794149 ลงวันที่ 10 กันยายน 2522 จำนวนเงิน -10,000.-บาท

เพื่อชำระหนี้แก่โจทก์ โจทก์จึงเป็นผู้ทรงเช็คฉบับโดยชอบด้วยกฎหมาย

ครบเมื่อเช็คทั้ง 2 ฉบับถึงกำหนด โจทก์ได้เรียกเก็บเงินตามเช็ค โฉนดนำไปเข้าบัญชีเงินฝาก

ของโจทก์ที่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาตากน้อย แคว้นธนาคารตามเช็คได้ปฏิเสธการจ่ายเงินทั้ง 2 ฉบับ

เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม และ 10 กันยายน 2522 เวลากลางวัน พร้อมหักคืนเช็คและใบคืนเช็คให้โจทก์

โดยอ้างว่า "มีคำสั่งให้ระงับการจ่าย" และ "ยังไม่มีการตกลงกับธนาคาร" ความอ้างนี้ ทั้งมีจำเลย

ออกเช็คโดยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค หรือออกเช็คโดยไม่มีเงินอยู่ในบัญชีเงินฝาก

ตามเช็ค หรือออกเช็คโดยให้เงินมีจำนวนสูงกว่าเงินที่มีอยู่ในบัญชีเงินฝากจะสั่งให้ใช้เงินได้

ออกเช็คฉบับ หรือถอนเงินทั้งหมด หรือบางส่วนออกจากบัญชี เงินจะสั่งให้ใช้เงินตามเช็คจนจำนวนเงินเหลือ

ไม่เพียงพอที่จะใช้เงินตามเช็คฉบับได้ หรือนำธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็คฉบับโดยเจตนาทุจริต นำให้โจทก์

เสียหาย โจทก์ได้กักต่องตามแล้ว จำเลยไม่ชำระ โจทก์จึงต้องฟ้องคดี

แต่ฎีกาก็ ธนาคารกรุงไทย สาขาบางรัก แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

○ (๔๐ ก.)

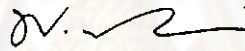
NR โทษที่ไม่ใคร่ของทุกข้อต่อเจ้าพนักงาน เพราะประสงคจะฟ้องคดีเอง

กรณีควรแล้วแต่จะโปรด

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายพงษ์ศักดิ์ ทฤกษ์อุวงศ์
 ทนายความ ใบอนุญาตที่ 250/2521 อยู่บ้านเลขที่ 78 ถนน เจริญกรุง
 ทรอกหรือซอย กปสันดุจ ไกล่เคียง - ตำบล สีพระบาท
 อำเภอ บางรัก จังหวัด กรุงเทพมหานคร เป็นผู้เรียง./พิมพ์

ผู้เรียง /พิมพ์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า
 อยู่บ้านเลขที่ ถนน ทรอกหรือซอย
 ไกล่เคียง ตำบล อำเภอ
 จังหวัด เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

ผู้เขียนหรือพิมพ์

หมายเหตุ คดีนี้ภายหลังโจทก์จำเลยตกลงยอมความกัน จำเลยชำระหนี้ต่อโจทก์ โจทก์ถอนฟ้อง

หนังสือรับรองเฉพาะข้อความที่ห้าง/บริษัทได้นำมาจดทะเบียนไว้เพื่อผลทางกฎหมายเท่านั้น ข้อเท็จจริงเป็นสิ่งที่ควรหาไว้พิจารณา

การรับรองที่ถูกต้องสมบูรณ์ต้องมีเลขที่ มีลายเซ็นชื่อเต็มชื่อนายทะเบียน และประทับตราของทะเบียนด้วย

สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร
กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์

ที่ 22178

หนังสือรับรอง

ขอรับรองว่า บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สาถดเคหะ จำกัด

ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นนิติบุคคล ประเภท บริษัทจำกัด ทะเบียนเลขที่ 148/2513 เมื่อวันที่ 12 มีนาคม พุทธศักราช 2513
ปรากฏข้อความตามเอกสารในทะเบียนนิติบุคคลนี้ ณ วันออกหนังสือนี้ว่า ได้จดทะเบียน :-

- กรรมการ 1. นายเกียรติ วัฒนเวคิน 2. นายเกษมศักดิ์ กุลยวิชิต 3. นายทัศน ชันศิริ
4. นายสุรินทร์ กุลยวิชิต 5. นายวิจิตร เสงี่ยมภท 6. นางอุไร กาญจนะ 7. นายจงจิต จันทมงคล
8. นายวิช เภสขณสาร 9. นายเจริญ กาญจนธนา 10. นายเอนก ศรีชะชาติ 11. คุณหญิงอาไพ สิริโชน/
กรรมการผู้มีอำนาจลงชื่อแทนบริษัทคือ นายเกียรติ วัฒนเวคิน หรือ นายเกษมศักดิ์ กุลยวิชิต หรือ นายทัศน ชันศิริ กรรมการคนใดคนหนึ่งลงลายมือชื่อร่วมกับกรรมการอื่นอีกหนึ่งคนรวมเป็นสองคน และประทับตราสำคัญของบริษัทด้วย จึงจะมีผลผูกพันบริษัท/

ทุนจดทะเบียน สี่ล้านบาท/

สำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ 78 ทรอกกัปตันบุช ถนนเจริญกรุง แขวงสี่พระยา เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร/

วัตถุประสงค์ ตามหนังสือบริคณห์สนธิ ข้อ 3 ดังปรากฏในสำเนาเอกสารแนบท้ายหนังสือรับรองนี้ จำนวน / แขน โภคมีลายมือชื่อนายทะเบียนซึ่งรับรองเอกสารและประทับตราสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท กรุงเทพมหานคร/

ออกให้ ณ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๒

หมายเหตุ บริษัทเดิมชื่อ "บริษัท สาถดเคหะ (1969) จำกัด" ได้จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อเป็น "บริษัท สาถดเคหะธนารักษ์ จำกัด" เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2515 ต่อมาได้จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อเป็น "บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สาถดเคหะ จำกัด" เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2522/

บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์สากลเคหะ จำกัด

หนังสือมอบอำนาจ

[Handwritten signature]

โดยหนังสือนี้ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์สากลเคหะ จำกัด โดย นายหิสน์ ชื่นศิริ.....
นายสุวิมล วัฒนวิจิตร..... กรรมการผู้มีอำนาจร่วมกับลงชื่อและประทับตราสำคัญของบริษัทฯ
ทำการแทนและในนามบริษัทฯ ได้ มอบอำนาจให้ -

“นายสุเมธ ศรีสุวรรณบุตร”
.....

เป็นผู้มีอำนาจฟ้อง และดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญา กับ..... นายสุวิมล วัฒนวิจิตร
..... เกี่ยวกับการ..... เช็ค ธนาคารกรุงไทย สาขาบางรัก
จำนวน 2 ฉบับ ซึ่ง นายสุวิมล วัฒนวิจิตร เป็นของอาบมือชื่อสั่งจ่าย ทั้งรายละเอียด
คานอวาง หนังสือมอบอำนาจฉบับนี้

ไปจนคดีถึงที่สุด เพื่อการนี้ ให้ผู้รับมอบอำนาจมีอำนาจหากถาม บอกกล่าวบังคับจำนอง ลงชื่อถึง
นายความตั้งอุทธรณ์ฎีกา ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา ให้ผู้รับมอบอำนาจมีอำนาจยอมรับความที่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง
เรียกร้อง ถอนฟ้อง ประนีประนอมยอมความ สละสิทธิหรือใช้สิทธิในการอุทธรณ์หรือฎีกา หรือใน
การขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้การแก้ฟ้องแย้ง และให้ผู้รับมอบอำนาจมีอำนาจรับเอกสารหรือ
เงินจากคู่ความหรือจากศาล หรือจากเจ้าพนักงานบังคับคดี แทนบริษัทฯ จนเสร็จกิจ

การใดที่ผู้รับมอบอำนาจได้ทำลงภายในขอบอำนาจแห่งหนังสือมอบอำนาจนี้ บ่มผูกพัน
บริษัทฯ ตามกฎหมาย

จึงลงชื่อและประทับตราสำคัญของบริษัทฯ ไว้เป็นสำคัญ ณ วันที่..... 23.....
เดือน..... พฤศจิกายน..... พ.ศ..... 2522.....

ในนาม บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์สากลเคหะ จำกัด

ลงชื่อ..... (นายหิสน์ ชื่นศิริ)..... ผู้มอบอำนาจ
กรรมการผู้จัดการ..... กรรมการ

ลงชื่อ..... (นายสุเมธ ศรีสุวรรณบุตร)..... ผู้รับมอบอำนาจ

ลงชื่อ..... ทนาย

รายละเอียดเช็ค 2 ฉบับชื่อ..... ทนาย

1. หมายเลขเช็ค 794144 ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2522 จำนวนเงิน -25,400.-บาท
2. หมายเลขเช็ค 794149 ลงวันที่ 10. กันยายน 2522 จำนวนเงิน -10,000.-บาท

3. คำฟ้องค่าเสียหายคนกระทำผิดหลายกรรม

๐ (๔)
คำฟ้อง

อากร
แสกมป์

คดีหมายเลขดำที่ 9535 /๒๕ 24

เป็นคดีหมายเลขดำ
[Handwritten signature]

ศาล อาญา
วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕ 24
ความ อาญา

ระหว่าง {
บ.ส. ศรีวิไล จำนำทอง โจทก์
บริษัทสยามแจแปนคอร์ปอเรชั่นจำกัด ไทย บ.ส. หัสนีย์ หัตตะพิบูลย์ กรรมการจำเลยที่ 1
บ.ส. หัสนีย์ หัตตะพิบูลย์ จำเลยที่ 2

ข้อหาหรือฐานความผิด พ.ร.บ. ว่าด้วยความฉ้อโกงจากการใจฉีก พ.ศ. 2497
จำนวนทุนทรัพย์ - บาท - สตางค์
ข้าพเจ้า บ.ส. ศรีวิไล จำนำทอง

โจทก์
เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย อาชีพ รับจ้าง เกิดวันที่ -
เดือน - พ.ศ. - อายุ 31 ปี อยู่บ้านเลขที่ 11 หมู่ที่ 5
ถนน - ตรอก/ซอย - ใกล้เคียง - ตำบล/แขวง บางกะปิ
อำเภอ/เขต ห้วยขวาง จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ -
ขอขึ้นฟ้อง บริษัทสยามแจแปนคอร์ปอเรชั่น จำกัด จำเลยที่ 1, บ.ส. หัสนีย์
หัตตะพิบูลย์ จำเลยที่ 2 จำเลย

เชื้อชาติ 1. - 2. ไทย สัญชาติ 1,2 ไทย อาชีพ 1,2 ค้าขาย
อยู่บ้านเลขที่ 1,2 75 หมู่ที่ - ถนน 1,2 ถนนสุขุมวิท
ตรอก/ซอย 1,2 ร่วมฤดี (ซอย 2) ใกล้เคียง - ตำบล/แขวง 1,2 จุมพินี
อำเภอ/เขต 1,2 ปทุมวัน จังหวัด 1,2 กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ -

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้
ข้อ. ๑ จำเลยที่ 1 เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด โดยจดทะเบียน ณ

หตหะเบียนหุ้นส่วนและบริษัท กรุงเทพมหานคร กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์

จำเลยที่ 2 เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงลายชื่อและประทับตราสำคัญของจำเลยที่ 1 หัวหน้าแผน

หมายเหตุ ในข้อกล่าวหาฟ้องโจทก์ข้างต้น ดันมีบรรณาการให้โจทก์และโจทก์ขอ อำนาจงานอันเป็น
โจทก์ให้แสดงตำแหน่ง

และในนามของจำเลยที่ 1 ได้ ถึงรายละเอียดซึ่งโจทก์จะได้อ้างหลักฐานแสดงข้อหาในชั้น

พิจารณาต่อไป

ข้อ 2. จำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ได้มีอาจเป็นกั่วมาร่วมกันกระทำความผิด

กฎหมาย อันมีลักษณะแห่งความผิดเป็นการกระทำหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยที่ 2

เป็นผู้ส่งลายมือชื่อ และประทับตราของบริษัทจำเลยที่ 1 เพื่อเป็นการออกเช็คธนาคารกรุงศรี

อยุธยาจำกัด สาขาท่ากินแกง จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 หมายเลขเช็ค 3031459 ลง

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2524 จำนวนเงิน 56,000 บาท ฉบับที่ 2 หมายเลขเช็ค 3035709

ลงวันที่ 25 มีนาคม 2524 จำนวนเงิน 55,000 บาท เพื่อชำระหนี้แก่บุคคลมีชื่อ และภายหลัง

บุคคลมีชื่อนำเช็คทั้ง 2 ฉบับมาชำระหนี้แก่โจทก์ โจทก์จึงเป็นผู้ทรงเช็คนั้นโดยชอบด้วยกฎหมาย

ครบเมื่อเช็คทั้ง 2 ฉบับถึงกำหนดชำระเงินแล้ว โจทก์ได้เรียกเก็บเงินตามเช็ค

โดยนำเจ้าบัญชีเงินฝากของโจทก์ เพื่อเรียกเก็บเงิน แต่ปรากฏว่ารับเงินไม่ได้ เพราะธนาคาร

กรุงศรีอยุธยาจำกัด สาขาท่ากินแกง ได้ปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คทั้ง 2 ฉบับ เมื่อวันที่ 27

เมษายน 2524 เวลากลางวัน โดยให้เหตุผลว่า "ไปรกกติกที่อยู่สั่งจ่าย" ทั้ง 2 ฉบับ ทั้งนี้เพราะ

จำเลยทั้งสองออกเช็คโดยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค หรือออกเช็คโดยไม่มีเงินอยู่

ในบัญชีอันจะใช้เงินไต่ถามเช็ค หรือออกเช็คโดยให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าเงินที่มีอยู่ในบัญชี

อันจะพึงให้ใช้เงินไต่ถามเช็คในขณะที่ออกเช็คนั้น หรือถอนเงินทั้งหมด หรือแก่บางส่วนออกบัญชี

อันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็คจนจำนวนเงินเหลือไม่เพียงพอที่จะใช้เงินตามเช็คนั้นได้ หรือห้าม

○ (๔๐ ก.)

ธนาคารมิได้ใช้เงินความเชื่อบันโอบเจตนาทุจริต ทำให้โจทก์เสียหาย โจทก์ได้กักข้อหาถาม

แล้ว จำเอาไม่ชำระ โจทก์จึงฟ้องฟ้องคดี

เหตุเกิดที่ธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด สาขาท่ากีนแกง แขวงคลองจั่น เขตคลองสาน

กรุงเทพมหานคร

โจทก์มิได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน เพราะประสงค์จะฟ้องคดีเอง

ควรมีการแจ้งแก่จะไปรก

ศูนย์วิทยุตำรวจ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า นายเดกิงศักดิ์ คำสุระ นายความใบอนุญาตที่ 609/2521
 อยู่บ้านเลขที่ 64/42 ถนน พหลโยธิน
 ตรอก/ซอย 57 ใกล้เคียง -
 ตำบล/แขวง - อำเภอ/เขต บางเขน จังหวัด กรุงเทพมหานคร
 เป็นผู้เรียงและพิมพ์

(ลงชื่อ) นายเดกิงศักดิ์ คำสุระ ผู้เรียงและพิมพ์

คำฟ้องฉบับนี้ข้าพเจ้า
 อยู่บ้านเลขที่ _____ ถนน _____
 ตรอก/ซอย _____ ใกล้เคียง _____
 ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____
 เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

ผู้เขียนหรือพิมพ์

หมายเหตุ คดีนี้โจทก์ร้องจำเลยเป็นคดีแพ่ง ความมูลนี้ตามคดีนี้ด้วย จำเลยตกลงชำระหนี้ในคดีแพ่ง

ประวัติผู้เขียน

นายเอกกิจศักดิ์ คำสุระ เกตปี 2495 ที่ตำบลตลุก อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เป็นบุตรนายเล่งห์ และนางสาวราญจิต คำสุระ ได้รับความศึกษาชั้นต้นในโรงเรียนประจำบาลของท้องถิ่นแถบนั้น สำเร็จการศึกษาปริญญานิติศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปี 2516 และสอบได้เป็นเนติบัณฑิตในปี 2521 ระหว่างศึกษาชั้นปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เคยประกอบอาชีพเป็นครูอยู่ในต่างจังหวัด และสอบได้ประกาศนียบัตรวิชาครูที่ศึกษานิเทศก์ของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อจบการศึกษาแล้วเข้ารับราชการทหารในกองทัพอากาศจนได้รับพระราชทานยศเป็นเรืออากาศโท ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นทนายความ เป็นที่ปรึกษากฎหมายบริษัท และเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชากฎหมายแห่งวิทยาลัยเกริก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย